

NALEZICIEL (2) *sb m*

na- (1), nã- (1).

N sg naleziciél (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Znalazca lub wynalazca (2) : Repertor, Náleźiciel/ náleyfá. Mqcz 279b; Inventor, Náleyźcá/ naleźiciel. Mqcz 483a.

Cf **NALEZCA**

LW